

دولت وحدت ملی وارداتی در افغانستان !

معاون جان کری در امور «گریسکاری» و سفر او به کابل

پیوسته به گذشته بخش سی و ششم



محمد امین فروتن

میگویند : در یکی از روستا های دور افتاده که مردم ساده دل و بی سوادى در آن سکونت داشتند. مردى شىاد از ساده لوحى آنان استفاده کرده و بر آنان به نوعى حکومت مى کرد. بر حسب اتفاق ، گذر یک معلم به آن روستا افتاد و متوجه دغلكارى هاى شىاد شد و او را نصیحت کرد که از اغفال مردم دست بردارد و گرنه او را رسوا مى کند. اما مرد شىاد نه پذیرفت. بعد از اتمام حجت، معلم با مردم روستا از فریبکاری های شىاد سخن گفت و نسبت به حقه های او هشدار داد. بعد از مشاجره طولی بین معلم و شىاد قرار بر این شد که فردا در میدان عمومى روستا معلم و مرد شىاد مسابقه بدهند تا معلوم شود کدامیک باسواد و کدامیک بی سواد هستند. در روز موعود همه مردم روستا در میدان ده گرد آمده بودند تا ببینند آخر کار، چه مى شود. شىاد به معلم گفت: بنویس «مار» معلم نوشت: مار ! نوبت شىاد که رسید شکل مار را روی خاک کشید. و به مردم گفت: شما خود قضاوت کنید کدامیک از اینها مار است؟ مردم که سواد نداشتند متوجه نوشته مار نشدند اما همه شکل مار را شناختند و به جان معلم افتادند تا مى توانستند او را کتک زدند و از روستا بیرون رانند.

<https://www.youtube.com/watch?v=Y1HNDprnQX4>

تحقیق "عدالت انوشیروانی" (۱) در دادگاه ابتدائی کابل :

نه میتوانم قبل از اینکه مباحث و مسائل اصلی زیر بحث ام که همانا موضوعات مربوط به مشروعیت سیاسى انتخابات ریاست جمهوری در افغانستان است به پهلوهای مختلف انجام یک جنایت سنگین و ننگین در جامعه ما که سر برگ همه روزنامه ها و شبکه های رادیوی و تلویزیونی داخلی و خارجی گشته است مرور نقادانه نکنم زیرا شاید هیچ حادثه ای در طی سیزده سال حکومت مافیایی حاکم بر سرنوشت افغانستان به اندازه این عمل زشت و ننگینی که اخیراً و در اوج یک انتظار درد آور طولانی برای نتایج انتخابات "ریا" ست جمهوری در افغانستان در راه پغمان - کابل توسط چند تن از جنایتکاران

حرفوی انجام یافت و بلا فاصله مجرمان توسط سربازان و نیروهای امنیتی جامعه با لخصوص فرمانده دلیر امنیه شهر کابل جنرال محمد ظاهر ظاهر دستگیر شدند افکار عامه مردم را تکان داده باشد . اکنون که مشغول نوشتن این یادداشت هستم خیررسید که محکمه ای در کابل هفت تن از جمله ده نفر از متجاوزان بر نوامیس مردم در یک محکمه علنی محکوم به اعدام شدند

<https://www.youtube.com/watch?v=rphCWu4g-WU>

اما چنانچه خبر میرسد ، دو تن از وکیلان متهمان گفتند که آنها به دلیل "بی سوادی، بیکاری، فقر و وضعیت نابسامان سیاسی" تحت تاثیر وضعیت نامطلوب روانی قرار گرفته و تن به چنین خواهشهای نفسانی داده اند. اکنون سوال معماگونه و اساسی ای که بوجود آمده این است که چگونه ممکن است پس از وقوع چنین جنایت دلخراش و نفرت انگیز افکار عامه را بصورت مصنوعی به وجد و هیجان آورد و با شعار های میان تهی و فریبنده که از حنجره های ناپاک جنایتکاران و اوباشان بیرون می آیند و پیوسته شعار مجرمان حادثه پغمان اعدام باید گردد سر داده میشوند !! چرا جنایتکاران این حادثه ننگین در قریه ای بنام " قُریه " که از توابع ولسوالی پغمان بوده است به شغل شریف راهزنی و تجاوز بر ناموس مردم !! مشغول بودند ؟ و چرا این همه اوباش جماعت که بر بالین های از " پول و دالر " میخوابند و " پُل " می مانند اصرار دارند تا این رهنان هرچه زودتر اعدام شوند ؟ از جمله دهها معترض خشمگین در پغمان، جایی که این تجاوز در آن روی داده، از مراجع مسئول خواستند که در مجازات عاملان تجاوز کوتاهی نکنند. و سوال مهمی که با دیدن شعار های این جماعت شعار بدست به ذهن میرسد این است که طراحان اصلی این گردهم آئی های فرمایشی بیم از آن دارند شاید با گذشت هر روز تعلل و تأخر در مجازات اعدام مجرمین پرده از طراحان اصلی فاجعه پغمان به بیرون افتد ؟



از سوی دیگر اعدام علنی این جنایتکاران سرگردنه بر سرنوشت آن همه عشرتکده ها و مراکز رسمی فساد و تجاوز که در قلب شهر کابل صاحبان دالر و دینار را برای چند ساعت خوشگذرانی فرا میخوانند چه تأثیری خواهند داشت ؟ چه کسی نه میداند که از دیر بدینسو تفریحگاهای پغمان و عشرتکده های قرغه بزرگترین مراکز فساد و جنایت اند ؟ اصلاً صاحبان و مالکان آن همه مهمانخانه

های پغمان و عشرتکده های شهر نو چه کسانی اند؟ و آن سرمایه های به باد آورده را در بدل چه خدماتی حاصل نموده اند؟

سخت شگفت انگیز است که بنا بر اظهارات جلالتمآب کرزی در محضر گروهی از زنان نخبه کابل که به بهانه ملاقات الوداعی با رئیس جمهور کرزی به ارگ مقر ریاست جمهوری افغانستان فراخوانده شده بودند ضمن اشاره به این جنایت بزرگ که بدون شک حضرت رئیس جمهور کرزی آن را از بزرگترین دست آوردهای سیزده ساله حاکمیت فساد آلودش به حساب می آورد و از اقدامات خود در این مورد خاطر نشان ساخت که به نقل از مطبوعات داخلی و خارجی حامد کرزی رئیس جمهوری افغانستان و همچنین لوی څارنوال افغانستان اعلام کرده بودند که از محکمه خواسته شده که علیه متهمان این دوسیه حکم اعدام صادر کنند.!!!!

<https://www.youtube.com/watch?v=SOp4WNTpx8c>

چنین بود که دادگاه کیفری مجرمین و جنایتکاران متعلق به حادثه ننگین موسوم به جنایت پغمان را بصورت دقیق و با اقتضای "عدالت انوشیروانی" با سرعت بینظیری مورد اجرا قرار داد.



اما بعد : شاید شگون بدی نداشته باشد که مختصراً بر گزارش روزنامه معتبر نیو یارک تایمز را که به نقل از منبع مطلع در وزارت خارجه امریکا نگاشته است مبحث اصلی مان را آغاز کنیم : این روزنامه نوشته است که هنوز چندی از مسافرت و رفت و آمدهای جان کری John Kerry وزیر خارجه امریکا به کابل و گفتگو با کاندیدا های انتخابات ریاست جمهوری افغانستان سپری نه شده بود که ناگهان صدای تلفن Thomas A. Shannon, Jr. سکرتر جان کری John Kerry وزیر خارجه امریکا به صدا درآمد وقتی توماس گوشی تلفن را برداشت از آنطرف صدای James Cunningham جامیز کونینگهام سفیر ایالات متحده امریکا در افغانستان شنیده شد و با صدای رفیقانه گفت که های توماس ! من به مشکل بزرگی دچار شده ام و به حضرت وزیر امور خارجه بفرمائید و از قول من بگوئید که امروز جلسه ای که با هردو کاندید داشتیم با تأسف چندان نتیجه خیز نبود یک مرتبه اگر به

افغانستان بیایند و مفاد معاهده مشترک را برای هردو کاندید توضیح کنند ، وقتی Thomas A. Shannon, Jr سکرتر و مسؤل امور اداری وزارت خارجه را به سمع جان کری John Kerry وزیر خارجه امریکا رساند آه عمیقی کشید و بلادرنگ گوشی را برداشت و با بارک اوباما رئیس جمهور امریکا را از پیام سفیر جامیز کوننینگهام سفیر ایالات متحده امریکا در کابل مطلع ساخت



بارک اوباما رئیس جمهور امریکا نیز که دیگر از دوسیه انتخابات افغانستان و چانه زنی های نامزدان کرسی ریاست جمهوری بکی خسته شده بود به آواز ضعیف جان کری John Kerry را مخاطب قرار داد و گفت من از شناخت افغانها عاجز بوده ام و اگر لازم باشد داگ فرانتس، دستیار ات را به کابل اعزام کن و من هم شخصاً به هردو نامزد صحبت تلفنی بعمل خواهم آورد



(۱) : میگویند با اینکه انوشیروان پادشاه ساسانی سی هزار مزدکی را به یک قلم کشتارکرد و در قتل و غارت هیچگونه تبعیضی قائل نه شده بود وی را انوشیروان عادل نامیدند .